

శ్రీ నృసింహ ప్రియ

SRI NRISIMHA PRIYA

శ్రీజయంతి 1-9-1983 నాడు

శ్రీ ఆహోమిలమణంరె

శ్రీకృష్ణలీల సృత్యిష్టదర్శనం చేసిన

కుమారి మాధవి

కుమారి సీరజ

SRI NRISIMHA PRIYA

(A Spiritual and Cultural Bi-lingual Monthly)

శ్రీ నృసింహాప్రియ

(ఆంగ్లముక్క - తెలుగు-తెత్తిక మాసపత్రిక)

అహావిలే గాహడశైలమధ్యే కృపావశాత్కలిపిత సన్మిధానమ् ॥
లక్ష్మ్యా సమాలిగిత వామ భాగం లక్ష్మినృసిం శారణ ప్రపద్యే ॥

1941 న నంబక్కరండ్ కట్టింద్ శ్రీ నృసింహాప్రియ అనే శ్రీ
అహావిలే పతం తల్లికా ప్రథమాపన గామిలిన, 42వ వార్షికాల్ మూర్ఖ
చిష్కాల్ న శ్రీ శ్రవణ రక్తాన శ్రీ శ్రుంగ రక్తాన యశింద్రు పూర్ణాం
వార్డ్ దిగ్విషా విరంగా అష్టాసింధిలాద.

His Holiness the 42nd Jeer of Sri Ahobila Mutt, Srivan Satakopa
Sri Sriranga Satakopa Yatindra Mahadesikan, who founded
SRI NRISIMHA PRIYA in Tamil in 1941, ordained thus :

శ్రీనృసిం ప్రియ శ్రీమనృసిం కహణాత్మితా ।
శ్రీనృసిం కటాథోన జీయాదాచన్ద తారకమ् ॥
నృసిం పదభక్తానాం గేహేగేహే సదా వసేత్ ।
శ్రీనృసింహప్రియాహైపా నృసిం ప్రియా సహ ॥

శ్రీశ్రీ వేదాంతదేశిక యతీంద్ర మహాదేవులు 20 సంవత్సరాలుగా ల్రివైషన్ వానికి
 దానటగా నిలబియున్నారు. వారి 88వ తిరునవ్వత్రం ఇదీవలనే జరిగింది. 88
 సంవత్సరాల వయస్సులో, అచండల దీపతో, అభిశీలనమైన భక్తి విశ్వాసాలతో
 ప్రస్తుతం శ్రీరంగసి కైంరక్షణలో నిషిగ్ంజులైయున్నారు. పీరి కృపవలననే పై
 ప్రాధాదులో మరం, నృనీంహాప్రియ తెలుగు, ఇంగ్లీషు సంచిక సాధ్యవహినవి. వారి
 తిరునవ్వత్రం సాటికే ఈ తెలుగు, ఇంగ్లీషు సంచికలు వేర్చేరుగా ప్రకచించాలని
 సంకల్పించి యుండిమి. కానీ ఆ సంకల్పం నెరవేరలేదు. వారి నియమసంతో,
 వారి స్వాహాస్తాంతో స్థావింపబడిన ప్రాధాదు మరం వార్డుకోర్చువం నాడేకైనా
 వేర్చేరు సంచికలు ప్రచురింప గతిగితే ధన్యంమాతాము. అలా ఆళ్ళర్వచించవల
 సింపిగా ఆళగియ సింగర్కు విష్ణువున చేసుకొంటున్నాము. వారికి శ్రీరంగదు,
 లక్ష్మీస్వానీంహండు ఆయుర్వోగ్యములు ప్రసాదించారని, రాయగోవరం త్వరగా
 ముగింపజేసి అహాచీలచేత్ర సముద్రరణు, స్వామి వారిని నిషుమించాలని ప్రార్థి
 స్తున్నాము.

-0-

స్వామివారి తిరునవ్వత్రం

9-9-88 నాడు ప్రైదరాధాదులో అహాచీలమరం 44వ పట్టం స్వామి
 శ్రీ శ్రీవచ్చ శరతోప శ్రీ వేదాంతదేశిక యతీంద్ర మహాదేవులు 88వ తిరునవ్వత్రం
 వైభవోపేతంగా జరిగించి. మరం కిష్ణులు, ఇతర భక్తులు ఉత్సవంలో పాల్గొని,
 స్వామి శ్రీపాదర్థం, ప్రసాదాలు స్వీకరించారు.

మరం ఏజంటు శ్రీమాన్ తిరుపుల శేషాచార్యులు శ్రీరంగం వెళ్ళి స్వామి
 తిరునవ్వత్రాన్ని సేవించుకొని, ప్రైదరాధాదు మరం వణైన స్వామివారికి ఇంతావ
 సమర్పించారు.

పంచాంగ సంగ్రహం

రుదికోద్దరి-దష్టిజాయనం-వర్షభుతువు

భాగవదం-ఆశ్విజం, సెప్టెంబర్-ఆక్షాంశర్, 1988.

17-9-1988 శనివారం ఏకాదశి 57-58-ఉత్తరాశార్, 48-28 కన్యా రథి
25-48 పడశిలి సంవరమణ తర్వాం-స్వాతర ఏకా
దశి-శూన్యతిథి.

18-9-88 ఆది ద్వాదశి 60-0 శ్రవణం-వైష్ణవ ఏకాదశి-హరివాసరం
ద్వాదశి తథి.

20-9-88 మంగళ త్రయోదశి 7-52 శతతిషం 60-0, ఉపాంశిలమశం
17వ ప్రాం స్వామి త్రిపీరరాఘవ వేదాన్త యతీంద్ర
మహాదేవికన లిరు.

21-9-88 బుధ చతుర్దశి 12-34- శతతిషం 4-10 పౌర్ణమి తథి.

22-9-88 గురు పౌర్ణమి 16-37 శూర్యాశాద్ర 9-48 భాగవద
కృష్ణ ప్రథమ తిథి-మహాశంఖ పంచారంథం.

23-9-88 శుక్ర ప్రతమ- కన్యా కృష్ణ ద్వితీయ తథి.

25-9-88 ఆవి తృతీయ అశ్విని 20-10 మహాభరణ - భరణి
మహాశంఖం.

26-9-88 సోమ చతుర్దశి 21-37 చతుర్దశి-పంచమి తిథిద్వాయం.

28-9-88 బుధ సప్తమి తిథి-మహావృత్తిపాతరం.

29-9-88 గురు నాత్కమి 12-55 మృగశిర్-పంచమి.

2-10-88 ఆవి ఏకాదశి 51-13 తృప్తయ 7-23 స్వాతర ఏకాదశి.
అపాంశిలమశం 18వ ప్రాం స్వామి త్రిమస్నారాయణ
యతీంద్ర మహాదేవికన లిరు.

8-10-88 సోమ ద్వాదశి వైష్ణవ ఏకాదశి. సస్య స్వాతర మహాశంఖం.

పిళేహం ఫల్లి భగవంతుడు మనకు సదాచార్య సంబంధాన్ని ఏర్పరస్తున్నాడు. ఈ సంబంధం ద్వారా మనకు అష్టాష్టరం, ద్వాయం, తరపు శ్లోకం అనే రఘస్య త్రయాన్ని ఉపదేశం చేస్తున్నాడు. దాని వల్ల మనం మంచిక్షానాన్ని పొందుతున్నాం.

'8 + 2 = 10' అనే ఆఙ్కానం చూడా హృద్యం మనకు ఉదు. ఆలాంటి అష్టాన సీటలో, 'ఆష్టాష్టరం', ద్వాయం, చరపు శ్లోకం - ఇవి తెరిసికానేచెలా ? పెరమాల్ అసుగ్రహంపల్లి ఆచార్య సంబంధం ఏర్పడి, ఈ రఘస్య త్రయ అర్థాన్ని వారి ద్వారా మనం రెలుసుకొంటున్నాము భగవానీరలో 'సాయుద్ధ కర దాగం చేసుకొన్న సీకు ఎట్టి భయము లేదు. చింపించవలందు' అని కృష్ణ పరమాత్మావస్తును మన భారాన్ని అయిన తీసికాని సకల జైమాలను ఇవ్వడానికి అయిన నిర్వంగా ఉన్నప్పుడు మనం విచారపడే ప్రస్తుతేదు. ఇదే విషయాన్ని వై పాపరంలో స్వామి దేఖిన సెంచిస్తున్నాడు.

రాయగోవురంలో 18 అంతస్తులు కట్టుపుని రంగనాథుడు సన్ము నియ మించాడు. మొట్టమొదటి, రా కైంకర్యం ఎలా హృతి అపురుందని అసుకొనే వారిని. అప్పుడప్పుడు శ్రీరంగదు దై రాజీన్ని, విశ్వాసాన్ని ఇస్తున్నాడు. అప్పుడు సంహర్ష విశ్వాసం కై ర్యం వచ్చేసాయి.

'8 + 2 = 10, ఎనిమివి ఆందే ఆష్టాష్టరం, రెండు అందే ద్వాయం మరియు చరపు శ్లోకం: ఇవి మూడు మంకాలు $10 + 8 = 18$. ఈ రాయగోవురం రో 18 అంతస్తులు ఎలా కట్టాలని తెలియని నాకు కట్టించే మాగాన్ని చూపాడు రంగనాథుడు. పాపరంలో పెట్టినట్టు రా కైంకర్యం ఎపరికి అంపనటువంటిపి. ఎప్పురూ ఆలోచించరచనానికి కూడా సాహసించనటి. ఎందరో రాజులు, మాధి పరులు ఉండి కూడా దీన్ని గూర్చి ఆలోచించచేదు. ఒక పెద్దకైంకర్యం చేయ వలని వచ్చినప్పుడు ఎన్నో యిఱ్ఱందులు కలుగుతాయి. అయినా అవి నిప్పు పడ్డిన దూఢివలె నశించి పోతాయి. ఈ కైంకర్యంలో వచ్చే యిఱ్ఱందులను తోలిగించే మాగాన్ని కూడా ఆ రంగదేయాపిస్తాడు. "నేవు ఇంతపెద్దకైంకర్యానికి హునుకొన్నావు. ఎలాహృతి చేప్రానని భయపువప్పదు. శ్రీరంగంలోనే హృతి అపురుంపి" అని అయిన అసుగ్రహంచేసిఉన్నాడు. కనుక నాకేమాత్రమూ భయంలేదు.

వచ్చే నమః

ఆ ర్ఘ్యతో రంగం కిష్టమెనవి. భగవత్తాన్నిధ్విం కోరేవారికి మాగ్గం అంత సుషుప్తులు కాదు. దారితప్పనుండా ఉంపటానికి, సాధనలో తప్పులు చేయ కుండా ఉంపటానికి మాగ్గదర్శనుం చేసే మహానీయుడు కావారి. అతడే గొరువు. అందుకే ప్రమత సంప్రదాయాలన్నీ ఆచార్యునికి విశిష్టసానాన్ని యిస్తాయి. 'దేశుదెన్నారో' నేనెరుగను, నాకు తెలిసిందల్లా మా ఆచార్యులే' అని, ఆచార్యునే నమ్మకాని ఉన్న వైష్ణవ భక్తురెందరో మౌత్సాధకులైనారు. విశిష్టాద్యోత సంప్రదాయానుసారం శ్రీమహారాయణుడె మొదటి ఆచార్యుడు. "లయ్యినాథ సమారంబం" అనే కోకం ఆ విషయాన్నికండా చెప్పేవి. అందుకే ఆచార్యులకు శరసమర్పణం చేస్తాడు వైష్ణవులు.

భగవద్గామములాం అనంతరం శ్రీవైష్ణవాచార్యులలో శ్రీమద్వేదాంత దేశికులు, శ్రీ మణివాళ మహామునులు రెండు శ్రీవైష్ణవ రాజులకు మూలవురుషు లైనారు. ఆశ్రియమానంలో శ్రీ వేదాంతదేశికుల తిరువంత్రం (15-10-1988) జరువుకొంటున్నాము. వారి సంప్రదాయానుసరణ చేసిన శ్రీ అచోలింపురం సంస్థాపకులు, ప్రథమాచార్యులు, ఆయన శ్రీ ఆదివణ శతకం పట్టింద్ర మహా దేశికుల తిరువంత్రంకూడా (11-10-1988 నాడు) జరువుకొంటున్నాము. ఈ ఆచార్యు తములిరువురు శ్రీవైష్ణవానికి ఆమోహమైన సేవచేసిన మహానీయులు. వారి తిరువంత్రాలను పురస్కరించుకొని వారుభయులకు స్కృత్యంజలి ఘటిస్తున్నాము. పరమపదంసుండి వారి దివ్యాశిస్తులు వైష్ణవజనానీఖానికంతచీకి సదా లభించి, దికాదర్శనుం చేయగాక యని ప్రార్థిస్తస్నాము.

ఈ మహానీయుల అడుగు జాతల్లోనే సంచరిస్తూ, గత ఆయుదు వందల సంవత్సరాల వైషణిన కాలంలో ఆ మాటాఫీశ్యరులు అహారింపురం సంప్రదాయానికి ధైశ్వర్యప్రాంగం ప్రాచురు, స్తు పచ్చాడు. ప్రస్తుత పూర్ణాశ్చర్యులైన

శ్రీ నృసింహ ప్రియ

తెలుగు-ఇంగ్లీషు

సంఖ్య 4	దురికోల్డర్ రాద్రపరం-ఆర్టీఎం	పంచిక	7
అంతిమ నభ్యత్వము		రూ.	151
సంవత్సర వంచి		రూ.	10

సంపాదకులు :

వి. వి. రామవాచార్యులు

సంయుక్త సంపాదకులు :

చిలకూరి, మాదభూషి వెంకట రామవాచార్యులు

తార్యాంయం : 2-2-20/B ట్రి లాఫ్ట్ మిల మరం,

హైదరాబాదు. 500 768.

SRI NRISIMHA PRIYA

Volume 4 - Number - 7

Telugu-English

September 1983

Life Membership

Rs. 151/-

Annual Subscription

Rs. 10/-

Editor : V. P. RAGHAVACHARI

Jt. Editor : C. M. VENKATARAGHAVCHARI

Advertisement Tariff

	Single	Six	Ten
	Insertion	Insertions	Insertions
Outer back cover	Rs. 1000	Rs. 5000	Rs. 8000
Inside cover			
(2nd & 3rd pages each)	500	2700	4000
Inside full page	200	1000	1500
Inside half page	100	500	800

Subscriptions and advertisement charges are payable in advance by Cash / M. O. / Cheque / Demand Draft. Cheques and Drafts should be crossed and drawn in favour of "SRI NRISIMHA PRIYA (Hyderabad)"

All editorial and business communications may be addressed to the Editor, SRI NRISIMHA PRIYA, 2-2-20/B, Sri Ahobila Mutt, Hyderabad-500 768. Phone : 63362

అ చార్టీకి

“నా కెట్టి భయమూలేదు”

అనుకున్న ప్రకారం రాయగోతురం ఎనిమిదో ఆంతస్తు పనిసాగుతున్నది. త్రైమానికాల్డర్ లిటర్చర్ లూబ్ దార్యస్ట్యామ్ ఈ ఆంతస్తు నిర్మాణ బాధ్యత వహిస్తున్నారు. అప్పుడే ఒక లష్కరూపాయిల ద్రవ్యం ఆస్తికులనుండి సేకరించి మొదచికిస్తుగా యిద్దారు. సేటివరకు (ఆనగా 15 వ అగస్టు) సగం బూగం హర్షితాయింది. మిగిలిన సగంబాగం 20 రోడ్‌అలో హర్షితాగారదు. బ్రాధవద శుద్ధ తృతీయ వరకు (ఆనగా స్వామి తిరునాయిరం 8-9-1988 నాటి వరకు) హర్షితాగారదు.

ఈ ఎనిమిదో ఆంతస్తును దర్శించే వారికి అష్టాత్మరి మంత్రంజవిస్తే వచ్చే ఫంం లభించగంచని గతమానమే చెప్పాను.

ఈ సందర్భంలో స్వామిదేవికుల వారి త్రైమానికి ఒకది జ్ఞానికి వస్తుంది.

“ ఎట్టుం, ఇరండుం, అరియాద, ఎమ్మె, ఇవై, అరివిత్తు, ఎట్ట, ఇట్టాద, ఇందం తరుం ఎంగ్కు, మాదవనార్ ముట్టి వినెత్తి రక్క మాళ ముయ్యన్నిడుం అంజల్ ఎష్టార్ కష్ట్కు వాచకతాత కంంగా నిలై ప్రెటనమే”

అనాది కాలంగా మనం సంసార సాగరంలో, మనిగి యున్నాము. ఏది మంచిది ఏది శ్రద్ధది, అని తెలియకుండా అవస్థ పదుతున్నాము. ఏదో ఒక సుకృత

4-10-88 మంగళ	త్రయాదశి శూర్యవస్తుని - అపోదింపుకం 12వ వ్యాం స్వామి త్రిమాన్మారాయణ యతీంద్ర షష్ఠేశికన్ ఉద-
5-10-88 బుధ	చతుర్దశి కష్టమాత మహాశంఖమం.
6-10-88 గురు	అమావాస్య 29-7- ను 48-58 మహాలయ అమృ-
	వాస్యి-కీర్తృ తర్వాతం.
7-10-88 శుక్ర	ఆశ్వీజ శక్తి ప్రథమ 24-8-86 చిత్ర నవరాత్రి ఆరంభం.
8-10-88 శని	ద్వాతీయ 21-8-88 స్వాతి ద్వాతీయ తృతీయ ఉథి ద్వాయం ప్రా. ఆ. మశంలో చిరుపంజనం - సాయంత్రం ఉలోత్సవం.
9-10-88 అప్రి	తృతీయ-విశాఖ అపోదింపుకం శిరిష వ్యాం స్వామి శతకోప యతీంద్ర షష్ఠేశికన్ ఉద.
11-10-88 మంగళ	పంచమి పైశ్చ అపోదింపుకం మొదటి పీఠాదిపరి త్రీ ఆదివత్ శతకోప యతీంద్ర షష్ఠేశికన్ ఉద,
12-10-88 బుధ	షష్ఠి 19-58 మూల-అతిథి-అపోదింపుకం 20వ వ్యాం స్వామి పీరరాఘవ యతీంద్ర షష్ఠేశికన్ ఉద సరస్వతీ వ్రాయ.
15-10-88 శని	నవమి ఉత్సవాంగ 8-0 వెదాతదేశికుల ఉద. అయిధ వృండ-సరస్వతీపూజ త్రంద్రాసనం.
15-10-88 అప్రి	దశమి శ్రవణం విజయదశమి శమీపూజ.
17-10-88 సోమ	ఏలాదశి.ధనిష్ఠ-15 32 సర్వ ఏతాచరి. తులా రవి 53-10 కన్యా శక్త ఏకాదశి.
18-10-88 మంగళ	ద్వాదశి 46-1 శతర్థిషం 12-18 తులాచిమ సంత్రమణ తర్వాతం. తులాశక్త ద్వాదశి ఉథ.

(త్రిమాన పరవస్తు రంగస్వామి, ప్రాదరాబాద్.)

శ్రీలక్ష్మీనృసింహస్వామిప్రాతిము-25

— త్రిపుర లైచ్యులర్స్ ప్రముఖుడు రంగాంక

టో : సంఘపర్విపదాలేచ సర్వకార్య విధాయినే॥

సర్వొమ్మర విభాగయ సర్వోగాపశాసని ॥.... 49

పీ. 14. సంప్రేక్షప్రతి ప్రదాచా : భక్తిభ్యః సర్వమక్షేత్రాల్ప్రపదాంచితి
ప్రప్తం కుంపాలైచ్యులర్స్ నిష్పత్తాకు.

(ii) తారపుర్మి విభాగసర్వోమ్మర శరణగాంభ్యః జయ్యార్మిం ప్రపదాతీఁ.
చారతుంగ్యములు సాంబింబక తస్మి శరణాంభ్యిన వాంశిల్ల జయ్యార్మి
మొనెంబాము.

(iii) సర్వోమ్మర సంప్రేక్షప్రతి విధం (అజీమాచ్యైష్టి విధం (అజీమామహిమా
కైచ గెరిమా రథ ప్రాంతి ప్రాంతాశిఖత్వమ్ వశత్వంచ
అప్పినీప్రయితీ) ప్రపదాంచసంప్రేక్షిన అజీమాచ్యైష్టి నిష్పత్తిలు ఒసంఁఁఁదాచం.

పీ. 15. సర్వోమ్మర విధాయి : - సర్వాణి తార్మాణి భూతాంభ్యి రూపాణి విధాతి
ఇపి భూతాంభ్యిమంగ సర్వలకార్యములు సాంబింబమాము. (ii) సంప్రేక్షం
భూతాణి తార్మాణి ఆభ్యుద్యమి దివధాండ్రాంభ్రాంతి భూతాంభ్యిపులు
నిర్వాపించబాము.

పీ. 16. సర్వోమ్మర విభాగః : - సర్వపాపి భూతాణి జ్ఞానం ఆభి వ్యాధిరూపం
సంచాపం విభాగయితీపి భూతాణి కీర్తిరూగంయ మాసనివ-తాపత్రయం
వ్యాధిలంబ్యిందిని బ్రోగోమ్మమాము.

(ii) సంప్రేక్షం భూతాణి జ్ఞానం సంప్రేక్షం సమమ్మగ్రంథైశం విభాగయితి
భూతాణి సంచార దంఢిమంగమ పోలింబువడు.

పీ. 17. సర్వోమ్మర గాపణి : - సర్వోమ్మవి లోగాణి ఉణిచాయ ప్రస్తుతాని ఆపపులితి
కీర్తిరూగనస్యిలంబుయేచి రామ ప్రాంతాలోభుమిచూ తార్మాణిప్రోగోపాణి
రామ పొర్చుదోయబాము.

శ్లో॥ సర్వాంధిచారహ త్రేవ సర్వోక్తుమి విషందనే:

వింగాషయైక కృంగాయ ద్వికృంగాయమరీచయే॥ — 50

818. సర్వాంధిచారహంతాః— సర్వాంధి ఆధిచారాన్ జారజమారథ ఉద్యమ నాదీన్ హత్తులి— సకల హింసాత్మక బారణ, మారణ, ఉధూటాచి దుష్టు-రక్తములను నశింపజేయవాడు.

819. సర్వోక్తుమి విషార్థిః— సర్వాన్ ఉత్సాహాన్ ఆధి భోక్త, ఆధిదైవి, ఆధ్యాత్మిక ఉపద్రవాన్ విషార్థయతీరి సకల హింసాత్మక, ఆధిభోక్త. ఆధికైవిక ఆధ్యాత్మిక యుపద్రవములను నశింపజేయవాడు.

820. వింగాష్యః— వింగే కవిలవట్టే ఆఖిచేయస్యానః వింగళ వర్ణముగం కన్ములుగంచాడు.

821. పుంకృంగః— ఏకంమాణిం కృంగం ఆప్రిశికరం వాసస్తానం యస్య— ప్రధానముగఁ పర్వతశిఖరము నివాసస్తానముగా గలవాడు. (ii) ఏకం అప్రిశియం కృంగం ప్రశుత్యం యస్య. అప్రిశియమైన ప్రశుతు.

822. వ్యుకృంగః— ద్వే లఙ్కై భురుపే కృంగే వ్యంజనే యస్య. భుదైని రణ్ణైదైని, రూపములనెదు రెండు శిఖరములు నివాసముగా గలవాడు. (ii) ద్వేసూకార నిరాకారభూపే కృంగేయస్య. సూకార, నిరాకార రూపములనెదు లంఘిములు కలవాడు.

823. చురీందిః— చురీచిమాన్ తేజస్స్య ఇత్ప్రథః— కాంతులీసువాడు తేజాన్, (ii) ప్రమియతే రఘః అజ్ఞానాంధకారః యస్సిన్ ఇతి అజ్ఞానాంధకారమును హరించుపాడు.

భాగవత పరంపర:

తిరుపొంటి ఆణ్ణోర్ను

- శ్రీమాన్ కంధుమల శేషాచార్యుణ

తనియః—కార్తి కే రోహిణీ వాతం, శ్రీపాటిం నిచులాష్వరే!

శ్రీ వాసుకం గాయాంశుంప్రం, కుంపిషాహన మాప్రయే ॥

శ్రీ రంగమైశ్రానికి కృష్ణరతో తిడువచూరసు కురున్నా.. దీనినే నిచులూ నురం అంటాము. శ్రీమాన్మారాయణుని అష్టమే శ్రీపత్నము (శ్రీమాన్మారాయణుని పొమ్మున సుంధు మచ్చ) ఆయురీలో ఆంతర్యుషదుగూ షట్టికొన్నాము. కాండ ఉండా అవచం చేర, పవిత్రీష్ట్రున శ్రీరంగాన్ని (ఉథయ రావేశుల దుడ్చుస్త దుష్టమి) శన అసుఖులకో అపవిత్రం చేయుచాచని ఆరము ఆ శ్రీరంగమైశ్రానికి కొంత భూరంగా కావేరి శీరంలో ఉంటూండేదాద.. దసమనోనేతములకో ఆరంగాన్నాఫలి దుష్టము, నేవిస్తు, సర్వకాల సర్వాప్రశ్నలయండుసు పీణాపుండిమై ప్రశ్నాస నారదాను పరమ భాగవతపోత్తముల పఠె భగవంతుని గజగానము చేస్తు ఉండేవాడ.. ఆంధులకే రంగమను “శ్రీపాటియోగి” “పదప్యాబిల్కాన్నరు” అన్వేషుపూర్ణించారు.

కాయమానం హ పుఱమం లంం పక్కెన్నుఖు సుందరః,

సౌమ్యకస్యపిం విష్ణుయః స్తుమోఽస్తు ఇంతః ॥

శ్రీమాన్మారాయణుడు ఏంపిని ఇన్నకాలమప్పుడు. రట్టాణిస్త్రోణ వాఢ సత్యాం ప్రధానుకై మొంటార్టి అపుకాడు. శ్రీకృష్ణుము పరీషీల్పులు జమసః పుస్తు కష్టరించాడు. కసుక నే ఆతమ సత్యాం ప్రధానుకై శ్రీమాన్మారాయణుడి ఒంపుల భాషుసి నించుచునికి పార్ముఛయ్యాడు. మొంటముడు పోంచియాచిం. అట్టే శ్రీ పాటిశక్కార్థు మాలదుగా పుష్టిఫును ఆ సర్వీశ్వరులిచే ఆస్తు పొంపబడి పుస్తు వతో ఉపమై. నిరంతరము ఆయననే పాతము ఆమరు కాంచెపం చేస్తూ ఉండేవాడ..

శ్రీరంగంలోనే శ్రీలోకసారంగ చుట్టూముసీంద్రులనేవారు ఉంచేవారు.
 వారు ప్ర-మిసం ఉఱ్ఱుమై సుండిబంగాదు బెంగలో నేడు పనుక పట్టి ఉ రంగ
 నాభనికి తిరుపతిజనం క్రైస్తర్యంచేస్తు ఉండేవాడు. బిల్కరోజు పలుషురు భాగాల్లి త
 ములుతోపురాగ లోకసారంగమని రిరూమానుసందానుచేస్తు నీరుచెపుడికి
 జాపెటికి నథిరాదు. కావెరి పరంరో బించెత పొ మీటుతూ రెండవచ్చ బాకము
 వాయిస్తు శ్రీమద్వారాయణసి కథగానుచేస్తు ఆడకు ఉన్న త్వరించలె
 ఉన్న ఉడుప్పాజి ఆక్షారులను చూశాడు. ఆ ఉడుప్పాజి ఆక్షారులకు బాహ్యస్కృత
 ఉన్న కి కేసు కోరసిరంగ కొనకి అధ్యంతాలెందు. అక్షారము "పాచ్చ కీర్తి
 కెవం" ఆసట్లు ఆరంగసాభని ఆలచిస్తు ఉన్నాడు. శరీర ఆవమిపాలు కడమ
 గెండ్విగా మెలింతున్నాయి. (ఆంటే స్వర్యంచేస్తు ఉన్నాడు తలాలు అటు
 ప్రపుతున్నాడు. ఒక చెంబతో ప్రెచ్చిటుతూ ఇం చెంబతో నొండి ఉన్నాడు.)
 సస్నేఖి స్వామిలు, "ధారితోరంగపయ్యా దాసరి. పెటుమ క్రూరు ఉపాయమిల్లం
 శీసుపెళ్ళాలి, క్రూరోక సంఎంగ పుసులార. వెంచేరాదు." అన్నాడు. పాపము ఈ
 అపుప్పాజి ఆక్షార్టు "తిరుపరంగ ప్రేరుమ్మా" తరువామను గుంధారపోట వశ్రూలో
 ఉపురం ఉన్నాడు. స్వామిలను చుచ్చాడు. వాటాచెమ్మిన ఏటు చిన్నాచేము.
 అందిలుపు అపైప్పువులు అరిగి వెళ్ళపోయారాడు.

చాలాపచికి ఉపప్పాజి ఆక్షారులకు బాచ్చుస్కృత పెట్టింది. స్వామీలు
 పచ్చ వేణుచీయన వినుయొస్తు ఆ ప్రెక్షన ఉన్న వారు ఆం క్రూరులకు పెట్టింది.
 అని తెలిని ఆక్షారులు అర్పించు తాను అంతరామం కలిగించాడే అని ఉండం
 చాడు. వారి ద్వారకకు పోతు ఉటుంచచుని ప్రాప్తించారి. లోకాన్నాయి. రాని తాను
 ప్రాప్తించు కదా : "అపచారం చెసానే" ఈ ఆపచారానికి సిమ్మిట్ ఉట్లు అన్న
 పరిపరి విధాన ఏనువ సాగారు.

శ్రీరంగంరాచ్చరి ఉపప్పాజి ఆక్షార్టు మాట్లాప్పి చుండిసప్పోచే ఔంచెంది.
 అటు కరుచుండి దా. న్నామెచేంది. "న్నామీ : ఆభ్యాసి రిరిఁపువాదా:
 ఇంక ఎందూలంగ్యం ఉప్పున్నాయి?" శ్రీరంగంరాచ్చరి ఉట్లు ఇంకమి. ఉప్పు
 శ్రీలోకసాంగమనికి ఉంలో ఉంపించాడు. "పుం ఉప్పు మం. గీపు చూంగా

నీప్రాప్తున్నాడు. నస్సు గె ట్రైచాదా? పరసు థాగ్ పటోల్ త్రమ్మిన పచ్చాయికి లొంగ్ కు
శాపటి పెరంలో బాధపడుతుం టాన్స్ రూ. సేవు పెండిన వెళ్లి వారిసి పస్సుణ్ణుకి
పరికొనిరా. వారు నిరాకరిసే గదత్తుంతుడు. నస్సు ఎట్లా మౌనకొని చెస్తారో
ఆప్టాగెం ఆఫ్టర్ నీ సీవు భుజములపై మోనికొని లీసుకురా: పో!“ అని ఆప్పేచాచు.

శ్రీ లోకసారంగమణి ఇలిక్ పటి పేచాడు. తాడు చేసిన భాగవతాప
చారాసి చూచ్చాలుపడిందు.. పెండినే కాంప్యూటర్ములు టెప్పుకొన్నాడు.. శ్రీరంగి
నాపున్నరజుచేస్తు, తన దృత్తుల్చుండలో ఇంటలేరాడు.. ఏంపుటికీ ఉంగి
నాభక్కెం రాణినిరాడు. ఆరంగసామి న్యాషాలనకు పచ్చాయి యొన్నారులు
యచ్చాపెంగా ఆమరు, పాకురు.. టాన్స్ రూ. సోరంగాలు వారికి వాగిలంబి
చురలం పురలం మ్యూక్కారు. తామొన్ను అపూర్వాస్త్రి ఇంటిచమణి, రంగిన
అలయోకి వేంచేయచలనిపెని ప్రొట్టిచాడు. ఆచ్చారులు. క్లాషిట్టిండి.
“అయ్యాగానిచూపడారమే: నర్స్సుపూర్వాచినాస్త్రిమీ: కిమ్మచండి. మొచండి. అంచండి.
చీచు పరమ భాగవతశ్రేష్ఠులు, బ్రహ్మాత్మలు. దానుని ఆంచేరాదు.” అని
పటుకుచు వెనక్కి తగ్గి అనేశానేకి ప్రచురణ సోరంగాలు చేశాడు. లోకసారంగాలు
శ్రీరంగసామి అయ్యు చురలం ఇంగాలం ఇంపెంచాడు. “స్తోచీఁ: నీవుపెంచేయనీను
ఉరంగాని చచ్చాసం, ఇకుచేయ త్వరగా వేంచేయండి.” అని ప్రతింఱితి
వైష్ణవులంగాపెడకొన్నాడు. ఆచ్చారులన్నాడు “అయ్యు: ఒహదుచారమే: దానుచు
చులడు. ఉంగాని అలయోకి రాడు సరిందా తిథిచుక్కాపెంల ముంగ్చుమ్ము ఉండు
వై రాలమొపకాల. రణకంకి భాష్యముల్నన అష్టాలలో ఉపవిత్ర త్వరితి
అపప్రం చెయ్యిపోయి. అయ్యులారా: ఈ జన్మతీంతే అపగ్గి జస్సాంతు నస్సు చిట్ట
ఇంక్కనే ఉన్నాడు.” అని చెప్పుటునే ఉండి ఆపస్సు రిప్లికేషన్ లో పాశ్చాదు.

శ్రీలోకసారంగసామి చూయపాటిందు. ఆరంగాని ఆప్టాగెం చుట్టుపుట్టి
ఇన క్లాషిట్టిండి భాపంచారు. పయప్పుత లు న్నాసిలాసి తా.. ఓఁశాంతి
మౌనకొని రంగసామి స్వరజుచేస్తు ఇంటిచులు వెంచరగా ఇంపులపెంచారు.

ఉరప్పాయి రంగాంమి క్లాషిట ర ఇంపించారు. ఉప్పులు, దృఢీలు,
అంచరు చూస్తుండగానే అంతర్మానమై పోయారు. *

శ్రీ రంగనాథుని పర్యటన

కల్పితమూలం

అస్త్రాచం

శ్రీమాన్ శ్రీ మహాగోపాలు

ఎత్తుం

5

ఇప్పిన కథ

శ్రీ. క. 14వ శతాబ్దికి చెంపిన కథ. దాష్టా పథాన్ని కొల్లగొడురుంచి తీవ్ర తురుప్పు సైంధాలు సమయపురందాయా వచ్చాయి. రు విషయం తెలుసు కొని దులశేఖరుడు కావెనీనది పాయిసు దాటినచ్చి శ్రీరంగాపైత్ర ప్రపణలు పొచ్చరిక చేశాడు. నగరవాసులు చుట్టాచుట్టే సద్గుకొని పాంపోసాశారు. నాట్యక త్రై వాసంతిక చూడా ఆందోళనకు లోసయింది. కులశేఖరుడు జయ్య పరిసి తన తల్లికి అకష్ట సమయంలోనే మంచియించి. తాసు అమోక్షసం తెచ్చిన ఉపతి ప్రసాదం, పట్టవస్త్రాలు ఉపాయించాడు. తాసు, అమె చూచే ఒళలో లేదు. ఆమును వెంటిచెట్టుకొని శ్రీరంగంనుండి దైటపడటం ఎలాగా? అని ఆందోళన చెందాడు కులశేఖరుడు.

దీపం చేత్తో పట్టుకొని ఇంద్రో సలమూలం ఉన్న ప్రాతసామానంతా వెటకి, మూడు మూర్తిలుగా కట్టుడు. కుంజేఖదుడు. ఆ మూర్తిల్లో దొర్లో ఉన్న సూతిదగ్గరకు తిసుకు వెళ్లి, గిలకు కట్టు ఆ సామానంతా వెళ్లగా సూతలోకి ఉన విచిచాడు.

ఆని, తనతల్లి పర్మిషిటడెండ్చు ఆమెతు వెంటిచెట్టుకొని పెళ్ళచుం అసాధ్యమే అపుతుంది. పట్టులోనో, ఇంఫిమీడనో జౌగ్ర తగా ఆమెతు తిసుకపోచచు. అందుకు

పానునినంత వఱ్పు తనకగ్గర లేదు. ఇక ఆమెను మోసుకుపోవడం తప్పవని నిశ్చయించుకొన్నాడు.

ఒక పైప్ గంపలో ఒక్కలు పరచి ఎత్తగా చేందు. తల్లిదగ్గరికి వచ్చి చూశాడు. ఆమె నిద్రపోతున్నాచి, మెల్లగా ఆమెను లేవనె ల్లి, ఆ గంపలో చేరిందాన్ని బ్రటికి తీసుకువచ్చి అరుగుమీద పెట్టాడు. ఇయి తలవులు మూనె, తాకం ఎని అగంవ నెత్తిన పెట్టుకొని గుగుల కైలుదేరాడు కుంశేఖరుడు.

కొంచెంమారం సణిధాచే లేదో “అభ్యాయా!” అని ఒక విలువు వినిషించింపి. అంలేరాచు - ఎవరో వెంచుసుంచి వచ్చి అతనిచెయ్యి పెట్టుకోగానే అశచు ఉరికిస్తపడి ఆగి పెంచకు చూశాడు. “కొల్లాడం దాచేటప్పుడు సహాయపడిన ఆ పెఫ్ఫసిషె శాయస్” అని గొట్టుపడ్డి చాలా ఆక్షర్యపోయాడు కుంశేఖరుడు. అయిన ఇక్కడ చనిపించినందుకు.

మళ్ళీ కష్టసమయంలో ఆయాడ్చు చూచగానే కుంశేఖరుడికి ప్రాణం రేచవర్చించి.

“స్వామీ! నమస్కారం” అన్నాడు వినయంగా.

ఆ పెద్దమనివి తన పొచుగాది చేతులు దులువుకొని, చిరునవ్వుతో “అభ్యాయా! కొల్లాడం దాచేటప్పుడు ఏరో బరువైన మాట తెచ్చానే - అదేం చేశావు?” అనిగాడు.

“స్వామీ! ఆ బరువును ఇంట్లోనే పెట్టేశాను. ఇప్పుడై బరుఫెత్తుకొన్నాను.” అని గంపచించి అందులో పున్న తన పృష్ఠమాతను చూచించాడు. కుంశేఖరుడు.

గంపలో పున్న పండు: మునసిని చూచగానే ఆ పైప్ మనివి కుంశేఖరుడి భూజంతప్పి గయ్యిరంగా ఇలా అన్నాడు.

“అభ్యాయా! కొల్లాడం దాచేటప్పుడు సీమీదున్న బరువుతో ఏమంత ప్రేమో జనం లేదు. ఈ బరువు నీకెంతో ఆపసరపైనది. అయినా నీకిబొక బరువుకాదు. మనకందరికి అపసానదశలో, ఆపత్కమయంలో లేర్గుడే బరువు పరాక్రమించి. దాన్ని మనం భరించారి. తాపాడకాపారి” అన్నాడు: ఆ పైప్ మనిషి.

‘ఆ జనమేడట స్తోమీ! ’ అధికారు కులశేఖరుడు గొప్పగ్రంగా చుట్టు.

“నాతో రా: నాయాః సేవ ఏను ఉత్సిత్తామః వైక్ష్ణ దిలిషం నిమిగా నా అశ్వస్తుం” లస్తుధారసః

బ్రహ్మతల, అంశదుంపత్తులు, జలిష్టాష్ట్రేను శరీరం, దేశ్ము తులని లాహం గం ఆ వైప్పునిచి ముండుకు సహస్రందే కులశేఖరుడికి ఆయసప్పు భయభక్తి సంభ్రమాలు జించాయి.

ఆ వైప్పునిచి ముండుకు ధారితోసు. ఆప్యదికి క్రికదిపణి బర జాము అయించి. అరంగం దైత్రం విష్ణుదీలగా రేడు. సగరపండటూ లంంకారం అలము శ్రిస్తుభి. ఏథి కీచేలు వెలుగేరేడు. ఇంగ్రో దీపాలూ రేపు. వీధిచీథకి సగం ఇంశు భాఁ అయించి. ఏథిలు సిరాష్టాష్ట్రేగా ఉన్నాయి. ఆ సీక్ష్టోనే పల్లకీలు మౌసేవాంగా దైత్యరలు, చీనుచండు. ముండుకు సాగిపోతున్నారు. ఏథిల్లో నదిచే పంచ మిథ్యాలు భార్యలు, ఆందోళన ప్రముచంగా కణిపిస్తూన్నాయి.

ఆ పెట్టిమనిచి లనపెంచి కెలచేఖరుడు వస్తున్నానూ దేరో అని ఆప్య విష్ణుభు. వెనక్కు ఉండిచూస్తూ మండుకు సాగిపోతున్నాసు. గంప వెత్తిన పెట్టు కొని కులశేఖరుడు. ఆ వైప్పునిచి ఏ సంమిచు రాపే ఆ సంమిచు సహస్రాన్ని ఉన్నాడు.

చరుచుండి ద్వారం దాఢిం చూచి ఆ వైప్పునిచి కొచులోకి. వెళతున్న వరి గ్రహించాడ. కులశేఖరుడు.

శాత్రీధ్వరం చేచుకొని అర్ఘువ రంపుంచిన ప్రజలఁఁ చూచి కుల శేఖరుడు. విద్యారథుడు వ్యుడు. నెత్తిచేచ బటువులు పెట్టుకొని. భార్యావీల్లంతో కొచులలోనికి తండు పరందూలుగా పెఱుతున్నారు జనం.

సగం భాండని చోచలనిసపడ్డి కొచులోనికి ఎందుకు చీరలడుతున్నారో అట్టం శాలేదు కులశేఖరుడికి.

.. అర్ఘుభట ద్వారాస్తి సంచించగానే త్వం వస్తు పల్కా లనసంచోషణిలు చూచి పురింత ఆశ్చర్యాస్తికి లోనయ్యాడు. అతడు. ఆర్ఘుభటాస్తి దగ్గర రెండు నీపులు ప్రసంగాలు ఏమాచలున్నాయి. ల తెంచిమధ్య జనసంచోషాం చీమలదారులాగా నీపుడుగా లోపలికి పుషిస్తున్నామి.

ఆర్యిథ ద్వారానికి ఆసకొని 'అలిగ ప్రశ్న' ఉన్నాయి. ప్రజలందరు అన్నాడికి చేరుకున్నారు. వాళ్ళందరు ఆర్యిథ ద్వారానుంది. తెలతోకి పొలాలని ప్రయుక్తిస్తున్నారు. కానీ, ఆస్తిష్టు రాపలాద్దాల వ్యక్తిస్తు ఆచాయ స్తున్నారు.

ల్ల ప్రథమక చేరుకొన్న అ. వెంపడిచి, కులశేఖరణ్జి చూచి అ తాపులావాళ్లు పుర్వాచగా వాళ్లిప్పి, పూర్తమే లోపలికి పోనిచూసు. వాళ్లిప్పిద. ఆఱపాగంగిలి పుంచులోనికి చేరుకొన్న తర్వాత కులశేఖరక. ఉండబడ్డుకెక "స్వాచ్ఛి" అని కేవమాను. పెంటనే అ చేరుకుని దెశక్కులంది చూకారు. ..

“స్తుమి! ఇకండా పెరుగుతి తీసుకొపోతున్నారు? నగరానికి వ్యవహం పెరుగుచుటుడు: అంతమంచి ఇట్లు, ప్రెగ్గవంం ఏమిట్టు?” ఆద్యాగా ఆచినాడు. కులశైలియ్యడు.

"“తని ఒప్పేడుకై స్వికర్యదికి ప్రశ్నకు వస్తున్నాను. అద్భుతా: నాచేరు పంచుకొండప్ప. స్విత్త స్వికర్యాప్తాని. మీరాయన విల్యుదాసుని నేనచేయాల్సి. ఇప్పుడు మీ అష్టు ముసలికి ల్యాపచి ఏంచె కసా. ఆ గంపటిచుకోడి మీ అష్టును అంచుండపంతో పతుతోప్పి, తాతో రా:అంతా మీ జెయిరాసు.”

కులశేషరుడు అక్కన్న పుల్లాచురుణ, ఒండమం రగీరగా గెంపు ఏం తర్వాతి చూచాడు. అతని హృదయమలో చూసిం పొంపొక్కింపి, రక్కి ద్వారంగా నైప్పేతుండని తెలుసుకొన్న తర్వాత, తన ఉపరీయాల్లి, నెలియెచ ఫటి, లక్ష్మి గడపలో నుంచి డలగా లేపక్క పరుచుటుటాడు. అంచు మీద ఒక బట్టకట్టి, తలి పొదాలు త్రైక్కి, తేచి పడుకొండపును కులసుకొనాడు.

ఉటియురంగని చుండపు చ్ఛట్లు అనం రింతుల్లాది యిన్నాడు. ఒక వైపు
పురుషులు నీళులాగా నీలుడి ఉండగా, మసలివెళ్లు పూర్వాన్ని ఇన్నాడు.
ఆక్రమించున్న దేవదాసీల మయిస్ట్లు అంచుచుండులు కంటే భయాదోళనల్లే ఉండగా
చిన్నాడుతున్నాయి. అంతచుండి అనడు బుధుల్లాడు. ఆ ప్రించు మంత్రాలు నొప్పిల్ల
అవరించింది.

పండికొండప్ప లక్ష్మిదన్న మండపం నెట్లిప్పి.. కలచేచుటప్పి వచ్చి.. ఏముకొనివ్వి “అస్తుయాః పోతి సన రిప్పు గా కార్యానవాదు” అని ఉని పీఠిం చేసి వేండినిన త్రీరంగాలలో దెబుచుటించు ఉచ్చించుని. అచ్చుకున్న కలచేచుటించు ఆశ్చర్యపడితుయ్యాడు.

ఆశని ముఖం పీడ సిద్ధికి చిరుషమ్మ దెచుసప్పగ్గ కురించి “సామ్మ పీరిని గలించా ఏరు ఉప్పేటి? మీనా ఒడం తాపాడ పరిసించె? ” అంచు సంకోచపడుమా కులశేరురు.

శ్రీ జయంతి ఉత్సవం

1-9-1982 నాడు శ్రీ ఆప్సోదినులమం, హైదరాబాదులో శ్రీశయంబి

టర్మపం (కృష్ణాపురము) శ్రీచాభ్రమ్లతో జరుపుచేయబడిన సాంగ్రంతం ఒక గంభీరముగా దేవతల మంచింపులని చేంలి క్రష్ణ విగ్రహాన్ని ప్రపంచమించి, అయినకు దొరోత్తువం చెలిగించి:

నృత్య ప్రదర్శన

7-30 గంటలకు కృష్ణాపురము, ఆయన లీంచు ప్రపంచమించే స్వర్ణ ప్రపంచమింపు భాగాలను అనుమతపెట్టాడని. తుమారి లభ్యి న్నీతి "కన్నయ్య అంచె..." అపే పాప అధారంగా స్వత్యాగ్ని ప్రపంచమించి. తుమారి సీరియి "సింహ శత్రీకం", "రాఘవాంశమీఠం", రాట్మాన్ని ప్రపంచమించగా, తుమారి మాటలిచి "అన్నాకోవదెకావమ్మి", "మంకూక శఱం" ప్రపంచమించి. "మంచిరా సింహితం..." అనే పాప అధారంగా, తుమారి లభ్యి న్నీతి, తుమారి మాటలిచి దృశ్య ప్రపంచమించిన గావించారు. తుమారి మంఱం, తుమారిమైథిలి ఇం న్నుర్మి ప్రపంచమింపు దరఖర్మం పచ్చాచారు. 'ఆపర్మి ప్రై' వ్యాపెనువారు అపోర్మం సమస్యల్నారు. పాపల భక్తిప్రపూరితమైన ప్రపంచమించు ఉత్సవాలకు శోభ కూర్చుయి.

బహుమాన ప్రదానం

ప్రపంచమించు అనుమతం సీటి ఇండియన్ శ్రీ వి. రాఘవార్గారు కాకాదియిలయి బింబాపూర్వాలు పంచారు. శ్రీ వి. వి. రాఘవాచార్యులు సాంస్కృతిక శార్యుక్తమూర్తి అప్పిశ్చక పచ్చాచారు. శ్రీమాన్ తమిల కేష్వార్యులు వందనసుర్జు చేశారు.

శాశుయం

సాంస్కృతిక శార్యుప్రమాణ తర్వాత శాశుయం గొట్టి ఇంగ్లోస్. సుమారు 200 మంచి భక్తులు ఉత్సవలో పోగ్గుప్పాయి,

విరాళం

శ్రీజయంతి భిత్తువాలకై "హాఁ స్వీచ్ఛు" యొచ్చుస్వీంద్రాదు చింపెయి శ్రీ పాయులు విరాళంగా యుద్ధారు. రాట్మికాభి అచ్చినట కచ్చినక్క అయిన శ్రీ యునగిట యూకవగారు రు ఏలుపాలకై విశేషంగా తోప్పించారు. సాంచిటం గాగా వారపట్టి సాంచిటి తర్వాతించుని దీపపూర్ణాలు స్నేహితులు ఉత్సవంచారు.

ఓంచాచల చెంచిన శ్రీ వి. డి. యస్. రాఘవాచార్యులు, మరియు శ్రీ కృష్ణాపురాధిగార్యు ఎల స్ట్రోండ్ కై రూ. 500/- విరాళంగా సమస్యల్నారు.

శ్రీ లక్ష్మీనరసింహస్వామి దేవస్థానము యాదగిరిగంట్లు

ఆరోపణలూకా. వల్లగొండ ఆల్లా, అం. త్రి.

ఈ చెప్పక్కనము కైపడంచుండి ఉన్ కిలోమీటర్ల దూరమలో భూచరాదు వరంగల్ రచించుట మార్కుమున కొంతమైన గండ. రాయిగిరి కై తెప్పుడునే గుండి నీ. కీ. మీ. దూరమువగలదు.

పూర్వము పొరణ్యికంపుని వద్దక్కిన ఏమ్ముచు ప్రభుడుని వర ప్రార్థనచే సరసింహస్వామి యాదగిరి శిఖరాగ్రమంచక విలాలకైన సమాలోకి వెంచేసౌమ్య బ్రహ్మమృతి దేవరలు స్వామిని ఆరాంధించి. అందుకొలకే ఈ శైతాంతు అచ్చి యారాఘనమని ప్రస్తుతిగాంచుని. నేపికిన వారి చృష్టాంతములు కసపవాచునే అఱుస్తామి.

కొంతాలయు విష్ణుడు ఇంధిక్యగంచెని వుతుదైన యాదయుమి తీవ్ర తపమ్ముసు మెచ్చి జగవాసుదైన క్షూలానరసింహస్వామి సాధక్కురించెచు. జింపు క్షూలానరసింహా -ఘోగానంచ - గంచికరుంచ - కుర్మస్సింహ - లంక్ష్మి సరసింహస్వామి అర్ప దూరములో అవిర్భవించెచు. అంచువలన తం షీర్శం పంచ సకసింహ షీతలిముని పుర్ణస్త్రీగాంచుని. వ్యాఘానరసింహస్వామి రెండు లంక్ష్మితులకు పంచు షీతలిముని త్రిమార్కుంఠివల భూలంకు దర్శనమిచ్చున్నారు.

అచ్చు చక్కటి భర్మాలయ కల్పు. రాత్రింజప్పు వేలకొలపి భద్రలచు నేండి భూర్లం స్వాము యచ్చు ట్లు ప్రారంచుంచుపు.

SRI AHOBILA MUTT, HYDERABAD

SRI JAYANTI was celebrated on 1-9-1983 with great devotion and enthusiasm. Highlight of the programme was devotional-dances presented by young girls—Kum. Lakshmi, Smitha, Madhuri, Neeraja and Madhavi preceded by Dolotsavam of Kannan and concluding with Sathumaraai and Goshti.

M/s. Rasi Cement Ltd. Contributed Rs. 1000/- for the celebrations. Sri Yadagiri Yadava, Additional Commissioner, Labour, took keen interest in the celebrations. He visited the Mutt with family and worshipped the Lord.

THE 88th TIRUNAKSHATRAM of H.H. 44th Jeer of Sri Ahobila Mutt Sriyan Satakopa Sri Vedantha Desika Yateendra Mahadesika was celebrated on 9-9-1983. A large number of disciples of the Mutt and others participated and paid obeisance to H.H.

Sri T. N. Seshachary, agent Sri Ahobila Mutt visited Srirangam on the occasion of the Tirunakshatram and participated in the celebrations. He presented a Shawl as "Bahumanam" to H.H. on behalf the Hyderabad Mutt.

Contributions For Rayagoyuram

Previous collections : Rs. 15,612-00

1. Sri Kodambakam Narasimhacharyulu (late) C/o. Sri Ch. Narasimhacharia, Nehru Nagar (West), Secunderabad. Rs. 4,000/-;
2. Smt. B. Cheenamma, Kamalapur, Hospet, Rs. 10/-;
3. Kum. V. Manjula, Nallakunta, Hyderabad. Rs. 11/-;
4. Smt. & Sri T. N. Seshachary, Hyd. Rs. 15/-;
5. Smt. & Sri T. S. Parthasarathy, Hyd. Rs. 15/-;

Total Rs. 19,663-00

HOMILY OF HIS HOLINESS

1. I am Carefree

The eighth floor rises according to schedule. Sriman Hitler Tirumalacharya Swamy of Srirangam has undertaken the responsibility of building this floor. He has already paid Rs. one lakh, collected from asthikas, as first instalment. Half of it is already over by this day (15th August). The balance of work will be completed by the Hastha of Avani (September 9, the 88th Tru..akshatram of HH). As I said last month, those who see the 8th floor will have the same benefit as is derived from the 'Ashtiakshara' mantra.

As Lord Krishna says in the Geeta, when He is ready to take upon Himself all our burdens, there is no question of our fear or anxiety for any thing. Swami Desikan preaches the same in one of his Pasurams : "Ettum, irandum, ariyada, emmai, evai, arivithu....." Lord Ranganatha ordained me to complete the 13 tiers of His temple tower. As Swami Desikan asserted in the aforesaid verse, this Kainkaryam is beyond the reach of anyone. Any number of kings and Pontiffs of the past did not think of it. When we undertake a service of this magnitude, there are bound to be problems. The Lord Himself shows the way to resolve them. He has commanded me to stay at Srirangam and execute the works, assuring me of its early completion. Hence I have no worry and am carefree.

2. Have Faith in Sastras

A scholar was once asked by a disciple : "Please show me the way to develop firm belief in our Sastras."

The Vidwan said he would gladly do so. "It is not a big thing," he began, "Think over again and again. Yonder in the skies we see the sun, the stars and the moon. The people who prepare almanac (Panchangam) predict and indicate therein the exact date and time when the solar and lunar eclipses will take place. Don't we see these predictions coming true with accuracy? This is one way towards belief. We do come across instances where snake bite is cured by utterance of specific chants. Can we then deny their efficacy? We must have faith in 'mantras'. A signboard by the side of a pool reads, "Do not drink. This water is polluted". If in spite of this, a fool says that he does not believe in the signboard and goes ahead to drink that water, one can imagine what harm awaits him. When we see the "skull-mark danger" sign on a post carrying high-tension wires, do we still risk our lives by meddling with that post? Don't we have faith in all these things?

When an individual is asked to trace his ancestors, doesn't one, for example, say, "Gopalacharya's son was Veeraraghava Charya; his son was Devanathacharya, his son Desikacharya and I am His son". Now how does he so categorically state this? Is it not because he has in his house a record of the entire family tree? Has he seen his great grand father? So, we know that his reliance on the family book makes him assert so. Does not our Government run the administration based on rules and laws made once upon a time. Do we question them and say that we do not have faith in them?

There is no end to such illustrations that one can quote. Suffice it to say that likewise, we must have absolute faith in our scriptures and sastras. Maharishis who lived much before our ancestors, by virtue of their tapasya and keen perception from correct understanding of the Vedas have laid down a set of rules known as "Smrithi", keeping in view the welfare of man. "Na paradaaaram Kaccheth," and "Naabsu Moothrapureesham Kuryath" are a few of those dos and donts from the Vedic commandments. As a supplement to strengthen our belief we have epics like Valmiki's Ramayana

EDITORIAL

OBEISANCE TO ACHARYAS

The spiritual field is not an easy one to traverse. The road leading to God-realisation is beset with many a hurdle. Lest we lose our way and commit mistakes, we need the correct direction and guidance of one who is well-versed with the terrain. That is what an acharya does for us. Hence all the three sects in the Hindu religion—the Dvaita, Advaita and Visishtadvaita—accord the highest place to the Acharya. There are instances of Vaishnava devotees who proclaimed that they knew not God and knew only their Acharya. Srimannarayana is the first Acharya according to Visishtadvaita tradition. The verse "Lakshminatha Samarambham" is well known to the Vaishnavas. That is why the Vaishnavites entrust all their responsibilities to the Acharya, while they do "Bharanyasa".

After Ramanuja, Sri Vedantha Desika and Sri Manawala Mahamuni led the Vaishnavas in not very different paths and

(contd. from page 2)

and Vedavyasa's Mahabharatham. All these scriptures lead us to the righteous path of noble living and ultimate salvation.

Hence, do not stop with a mere reading of this "Arul Mozhi". If you attempt to follow them, it will be a hundred-fold more than what you get by reading. If Sri man Narayana and the Acharya are pleased, no doubt, all your desires in the right direction will be duly fulfilled.

(Translated by Sri K. Devanathan)

both are adorable. We are celebrating the Birthday of Sri Desika on 15th October. We are also going to celebrate, on the 11th October, the birthday of the illustrious Adivan Satakopa who followed the footsteps of Desika and founded the Ahobila Mutt. Each of them was a spiritual colossus who served Vaishnavism with devotion and competence. We bow to them and pray that their eternal souls might guide the Vaishnavas in the right direction.

The successive Jeers of Ahobila Mutt following the dictates of the above two saintly Acharyas, have spread their message far and wide during the past more than five centuries. The present Jeer, the 44th in the spiritual order, has been with us for the past 26 years heading the Mutt and spreading the gospel of Ramanuja, Desika and Adivan Satakopa. Presently, the Swami is engaged in the stupendous task of building Lord Ranganatha's temple tower at Srirangam with unflinching devotion and courage, at his ripe age of 88. We have just celebrated the 88th Birthday of this Acharya—the Grand Old Guard of our Sampradaya. He was responsible for the Mutt at Hyderabad and for the publication of this Journal. We wanted to commence the publication of two separate versions - Telugu and English - on His birthday, but we could not do it. We are hoping that we will be able to accomplish it atleast by the time of the next anniversary of the establishment of the Hyderabad Mutt, that is in November 1983. We seek the blessings of Azagiyasinger for the publication. We pray to Lord Ranganatha and Malola Narasimha to grant His Holiness long life and sound health and to enable him to complete the Rayagopuram so that the services of HH may be available soon for Ahobilam, to bring it back once again to its past glory.

"AS THE CROW DIVES..."

By V. S. Karunakaran, Madras

Brahma was feeling tired, all of a sudden, a prey to ennui. "What a job I" he was musing. "This work of endless creation, writing the fate of the created, granting boons and praying at his feet for protection when the beneficiaries of my boons get above them-selves..." he mused. "It kills me. Why can't all the beings be liberated from this birth cycle? I will have some respite, too..." He closed his eyes. The figure of Lord Narayana in all his handsome, sky-blue glory loomed in his mind's eye. He sang a few lines in praise of him, praying to be relieved of the drudgery of his job. Presently, he had a vision. "My son!..." whispered the voice of Lord Jagannatha. "Why don't you too come up to Puri to see me?".

Brahma mounted his swan immediately and landed at Puri. There was no temple for the Lord there those days. Purushottama was resting on the banks of a pond. Even as he was paying his obeisance to the Lord, Brahma perceived a crow flying towards him at very great speed. The crow bowed to the Lord and dived into the pond. There was a blinding flash of light the next moment and Brahma could feel the soul of the crow being liberated and reaching his feet. Yes, it was a veritable vision. As the crow dived into the pond, there emerged a handsome person from its frame, with four arms, bearing sankha and chakra, resembling Lord Narayana-a picture of the liberated soul, getting Saarupya - a resemblance in shape to the Lord !

As Brahma was wonderstruck at this—a crow getting moksha just by giving up its life in the pond before Lord Jagannatha of Puri—it occurred to him that getting liberated was just that simple—he could see in a symbolic way with gasping breath the sight of a life getting salvation! Just then, he could see someone else who was also gasping for breath reach the abode of the Lord. It was none other than the Lord of the dead - Yama!

Yama knelt before Jagannatha and cried: "My Lord! All the sinners are by law to have their day of reckoning with me. This crow—an old brahmin who had committed all and virtually lived in sin—gave me the slip by entering the body of a dead crow and started flying with me in pursuit. At the precise moment fixed for his death, he falls into this pond and his soul reaches your abode—above sins and punyas. How could this happen?"

"Don't get confused, my child," said Brahma. "I learn this place Puri is way out of your reach. The Lord has so ordained."

"Oh! You are here..." said Yama. "See the sweet mess you have landed me in. You go on writing whatever occurs to you on the head of the human beings and I am to follow your writing scrupulously. And in between there are those who escape their fate by His mercyl I do not know how I could carry on my work..."

So mourning, Yama knelt before Lord Jagannatha and begged of Him: "My Lord! Please permit me to do my job and kindly desist from encouraging sinners to dodge retribution by reaching you here where I am powerless."

Just then, as desired by Lord Jagannatha, Goddess Lakshmi, sitting in his heart, smiled at both the so-called creator and destroyer and said to Brahma: "My child! I think by now, seeing how the crow attained salvation, you would have got the answer for your wish of liberation to all souls But your counterpart does not appear pleased with it..."

"No, no!" said Yama. "Devi, I will also be happy if all the beings get liberated so easily. Reading and trying to make sense of all the direction of this Brahma."

"Dear Yama, why do you feel you are above all this strenuous work? Chitragupta is there to assist you as are all the yamabhatas to shoulder your burden and share your job."

"Precisely the same for you too, Bramha Deva!" says Yama. "I do not know why you should make all this fuss about the simple job of creation. The model world is in the belly of Lord Narayana and you are free to have a look at it and do your job whenever you are in doubt. He has preserved and passed on to you the Vedas - the hand book for your jobs. He keeps you on His naval lotus and dotes on you like a mother too. With all His divine grace and support, you still grumble about your job..."

Brahma stared at Yama, opening and shutting all his four mouths. He was at a loss for a telling repartee. The graceful voice of Goddess Lakshmi held their attention: "See the tower and the architecture there. Put an end to your exchanges."

They saw the tower to which she alluded. There were two statues who appeared to be carrying the tower on their shoulders. "Do they carry the tower on their shoulders? So also, do we create or destroy independently?" they both brooded.

The sole creator of the whole world is Sriman Narayana who guides one in one activity and the other in another. Who assists him? None. He does them, it is the truth, through Brahma and others and he gives them the strength to do what is to be done.

Brahma and Yama realized how hasty they were in complaining about their work. But, why did they feel tired and bored?

Lakshmi smiled, reading their thought, and said: "Dear children! You have the punya to realize this fact only to-day. If you had studied the Sahasranama carefully - recite though you do the Shasranama superficially - you would not have got tired. The Lord is called Bhootakrit. Bhootakrit means "the creator". When we say "creator", we mean the unique one only. He alone is the unique creator, for he creates, protects and destroys the whole world without anybody's help, unlike you two. The potter also creates pots. In a limited sense, he is also a creator. You are not as dependent as he on others for your work of creation. So, you are a creator in a wider sense. But none of you can do the job totally independent of other parameters as Lord Narayana does. That is why he is called 'The Creator' meaning Sole Creator. Once you understand this and chant this name :

"Om Bhootakrite Namaha"

you will never get exhausted at work.

So saying, Goddess Lakshmi showered mercy on the two and they returned to their abodes singing the glory of Lord Jagannatha of Puri and chanting "Om Bhootakrite Namaha" all their way back home.

Nirukti, a summary on Swamy Parasara Bhatta's commentary on Vishnusahasranama, puts the meaning of this name thus :

भूतानि यात्सो भूजन्ति च तत्क्षेत्रं स भूतकृतः । (Bhootani yosou Srijati Swatantryena Sa Bhootakrit) All those who are engaged in any activity could be sure of doing it to their and his satisfaction if they do their work chhanting, "ॐ भूत कृत नमः" (Om Bhootakrite Namaha).

This anecdote has been taken from Vaishnava Khanda of Skanda Puranam where the glory of Puri Kshetra is being described by Sage Jaimini to other sages, as heard by Lord Subrahmanya from his father Lord Paramasiva.

YAYATI

By Prof. V. Vasudevacharya

(continued from July issue)

Nahusha gave birth to Yayati, who succeeded Nahusha.

That king of kings became a famous ruler. He devoted himself to the welfare of his subjects. He never knew defeat. He strictly followed the dictates of the Sastras. He adorned the gods and venerated his ancestors with intense devotion.

Yayati married Devayani, the daughter of the great Sukracharya. She was a brahmin-girl and he was a Kshatriya. In those days it was considered wrong for a brahmin maiden to marry a Kshatriya. But Sukracharya, one of the Smritikaras, himself gave assent to this marriage as an exception.

This was 'pratiloma' marriage. Marrying men of a lower caste was prohibited whereas Anuloma, the practice of marrying men of higher castes, was allowed. The aim of the traditional Sastras is that the racial status of women should not get lowered.

(cond. from page 8)

Let us all chant this sacred mantra - "Om Bhootakrite Namaha" - and get the blessings of Lord Jagannatha of Puri which kshetra has the privilege of being directly referred to by the Vedas.

Om Bhootakrite Namaha!

As Devayani had a curse that no brahmin should marry her, Sukracharya had to allow her marriage with a Kshatrya who happened to be the best choice.

Yayati married a second wife also without the knowledge of his first wife. She was Sarmishta, the daughter of Asura King, Vrishna Parva.

Why should Yayati hide his second marriage from his first wife? In those days 'Polygamy' was a usual practice and that too with the Kings. This story itself answers this query.

Devayani gave birth to two sons, namely, Yadu and Turvasu and Sarmishta had three sons - Druhuyu, Anu and Puru.

But, alas! Devayani came to know accidentally of the secret of Yayati's marriage with Sarmishta. She became very angry, because Yayati had promised that he would not marry a second wife and contrary to the promise, he had married Sarmishta. She rushed to her father Sukracharya and complained against her own husband Yayati, for the breach of promise.

Sukra, in his uncontrollable rage cursed young Yayati to turn into an old man prematurely. Yayati begged of Sukra to forgive him. Sukra, having realised the fate of his own young daughter, as the wife of an old man, relented at last.

Sukra said to the son-in-law. "The curse, I am sorry, cannot be recalled; you can exchange your old age for somebody's youth; only to that extent I can modify the curse".

Yayati came back. He appealed piteously to the affection of each one of the first four sons, one by one. He offered his Kingdom to whichever of the sons was prepared for the sacrifice of exchanging youth with old age. He also made it

clear that he would give back the same youth to the obliging son after some time.

But all the four sons politely rejected the father's appeal giving one reason or the other. Still, hoping against hope, he supplicated his last son, Puru. He said! "O Puru! I am afflicted with old age with its wrinkles, debility, and grey hair. Please take upon these infirmities, let me and your mother enjoy the life in full vigour of youth. I will certainly give you back the youth and resume my old age and its sorrows". Puru was moved with filial love. He willingly exchanged his youth for the father's old age.

Yayati spent long years in vain to quench desires by indulgence. At last, truth dawned on him. The truth is : 'One can attain peace only by mental poise beyond likes and dislikes. Sensual desires cannot be quenched by indulgence'.

He then took back his old age from Puru. Puru was proclaimed emperor.

Yayati resorted to forest for performing penance. In due course, he attained heaven.

Puru was so great an emperor that, Indra, the lord of Devas, offered to share his throne with Yayati. Both Yayati and Indra sitting on one and the same 'simhasana' began to converse with each other. (To be continued)

TRADITIONAL ANECDOTES

By L. Srinivasan

The commentaries on the Divya Prabandhas of the Alvars are interspersed with interesting anecdotes handed down by tradition. To illustrate intricate points, some of them are noticed below.

Tirumangari Alvar recounts in Periya Tirumozhi (6-7-4) the well-known escape of boy Krishna stealing butter, and states that, on being found out, he was bound to a mortar by his angry mother and he kept on sobbing. The following incident in the life of Sri Ramanuja is recalled in this connection. Vankipuratti Nambi had been requesting his Acharya, Sri Ramanuja, for long to initiate him into the intricacies of Tiravaradhana or daily worship of the lord. The teacher, however, owing to his many pressing preoccupations, could not find the necessary leisure and had been postponing it from time to time. It so happened that one day when Koorathazhvan and Hanumad Dasa, two other disciples, made a similar request, he promptly acceded to it. When, however, he was in the process of initiating them, Nambi unexpectedly turned up. On seeing him, Sri Ramanuja was stung to the quick, but, rising to the occasion, he made an excellent observation to Nambi thus; "Till now I had a serious doubt whether he who is the universal Lord and creator would really have been afraid of his mother Yashoda, one of his creatures, on her finding him stealing butter, and would have been punished and weeping, but today I am convinced that that is possible because my heart, on seeing

you, felt sore and afraid because of my two failures". He meant to convey that, though he was an Acharya who could command his disciple, he was afraid of facing Nambi because of his double fault—firstly, not acceding to Nambi's request for long, and secondly, not remembering to include him in the initiation ceremony with the other two. Likewise, it is entirely possible that Sri Krishna, though the master of all, was afraid of a mere mortal when he was caught on the wrong foot.

The mother of Parakala Nayaki (Parakala or Tirumangai Alvar in assumed maiden form) infers from the changed behaviour and actions of her daughter that she must have met the Lord of Tirukkannapuram and fallen in love with him. The commentary in its introduction (Periya Tirumozhi 8-1) explains, through the means of an anecdote, how the mother came to identify the lover, thus. During the reign of Rajendra Chola, when Buddhism had spread in the South, a Brahmin boy, because of his association with the Buddhists, had discarded his sacred thread, cut off the tuft of hair on his head and was roaming about like one of them, despite best efforts to correct him. However, one day he suddenly came back to the house reformed, sporting, as before, the Yajnopavita and the lock of hair on his head. On seeing his transformation, his father enquired of him if he had met Koorathazhvan. Those who were present then asked him how he knew it and he replied that in the presence of Kooresa, persons besieged by Tamoguna got rid of it and returned to the right path because of Sathvaguna reasserting itself. The welcome change back to the traditional ways of Srivaishnavas could have happened only due to the benign influence of a saint like Kooresa. The example goes to show how the mother similarly was sure, that of all forms of Vishnu, only that of the Lord of Tirukkannapuram could have led her daughter to her changed condition.

There is a statement in Tiruvaimozhi (3-3-6) that the devotees of God have to act according to their nature and

render service to him. The point was illustrated by Sri Parasara Bhattar thus. A manificent man, who happened to be completely bald, was giving away bag-fulls of paddy to the needy. A suppliant praised him for his handsome curls and went away wite a paddy bag as a gift. On the way he was met by someone who enquired of him from woere he got the present, and he replied, "From that bald man of yours". That person promptly reported it back to the baldee who got angry that the recipient should have, besides being benefited, derided him thus. When he caught up with the offender, the latter blandly asked him why he had come running with his locks of hair all in disarray. The benefactor lost his anger and, with his natural generosity reasserting itself, replied that he had come to ask whether he could offer one more bag of paddy to the recipient. Likewise, Sri Rama was angry at Varuna, the Lord of the seas, not responding to his request to make a way for him to cross the ocean and took out his bow and arrow to vanquish him, but when varuna appeared before him in supplication, Sri Rama felt ashamed that he wanted to punish such a person, and, in his generosity, asked him to name his enemies so that they could be destroyed.

Tiruvaimozhi (3-5-8) states that the devotees of God who constantly chant the holy names of the Lord of Tirumalai, dance and indulge in other antics out of their overflowing love and experience of God, irrespective of the presnence or otherwise of others, and are therefore considered madcaps by ordinary folks, are worshipped even by the divine demizens. An incident is narrated here to bring out the point of excessive joy at being considered a devotee of Lord Vishnu. Hearing that the local king was distributing lands to the deserving, Milagazhvan, a devout Srivariishnava, approached him for a gift, but the ruler refused to oblige. Azhvan told him the he was wellversed in all the sastras and that his knowledge could be tested. The monarch replied that he had not questioned his scnolarship. Azhvan then wanted to know on what ground he was disqualified when

all others were favoured, and the answer came that it was because he was a Srivaishnava. At this, Azhvan jumped in the avi with joy and began to dance, considering that not being entertained by a non-Vaishnava for the reason that he was a Srivaishnava, a staunch devotee of Lord Vishnu, was itself a great boon.

A true devotee of God sees him in all forms of existence according to Tiruvaimozhi (4-4-8) where Saint Satakopa, among other things, proclaims, on seeing the rulers of kingdoms, that he has seen the lord. The point gets illustrated thus. When Nathamuni was worshipping at the shrine of Manner in Kattu Mannargudi (Veera Narayananapuram), a girl announced to him that two hunters with bows and arrows, accompanied by a woman and a monkey, had arrived at his house. The Acharya was convinced that it must be Sri Rama who, out of his unbounded grace, had come with his entourage to bless him with his darsan, and so rushed to his house, only to be told that they had left. So, he went in search of them, enquiring from bystanders all the way when at last he lost all trace of them, he gave up his life out of uncontrollable grief at missing the vision of the divine Rama and his companions.

Thus, traditional anecdotes form a unique feature of the commentaries and they provide not only material for enjoyment but also food for thought.

Sri L. Srinivasan, Delhi, writes as follows,
with reference to Shodasa Bahu Narasimha:

"For your information, there is one at the temple at Singiri Koil, on the Pondicherry - Cuddalore Road, where the Moolavar Lord Narasimha has 16 hands in the process of doing away with Hiranyakasipu. I visited it and myself worshipped there long ago".

Efficacy of Vishnu Sahasranama and Aditya Hridayam

Sri G. V. Chalapathi, President, Homeopath Self-reliance Forum, Anantapur, writes as follows :

I had the privilege of going through your NARASIMHA PRIYA magazine in which Anecdotes on Vishnu Sahasranama-4 was published. I am in Homeopathy as a hobby for the last two decades catering daily to two hundred people. Along with the medicine, I used to suggest religious therapy as an accessory measure, which has worked wonders. I am herewith giving a few details of the same, for publication in your next issue for the benefit of those who believe in God.

1. Whenever children get high fever and all the so-called modern drugs do not respond, we have tried the following which brings down the temperature by one to two degrees within one hour and saves the child from danger. Playing of Vishnu Sahasranama by the side of the child or chanting it makes the child open his eyes from semi-conscious state and turn its face to the side from where the sound is coming. Thus, in a number of cases we have seen that Vishnu Sahasranama being heard in high fever works better than the so called fever reducing medicines. Priya readers should try and benefit by it.
2. Reciting of Aditya Hridayam in praise of sun god by those affected with skin diseases, more so with lepro and Leucodurma will get the maximum benefit but it should be recited both in the morning just when the sun is rising and in the evening just when the sun is setting. Sun's rays contain Vitamin D and Ultra Violet rays which are badly required for the case of the above diseases. This can be done as an additional therapy along with the main drug. We have tried this on a number of people with faith and with success.

H. H. Srirangam Srimad
Andavan POUNDAREEKA
PURAM SWAMY

Exclusive Interview

(continued from previous issue)

Question : We find to-day that the Vadhyars (Purohits) have become more materialistic minded than others. Since your ashramam is known for upholding the Vaidika Dharma, how do Your Holiness view this development?

Answer : We should not view it that way. The Purohits also have to maintain their families. Due to inflation, the cost of living has become very high. It is affecting them also. We cannot give them the same 'dakshina', which was being given by our great grand fathers. For instance, to-day, even an ordinary clerk is getting Rs. 1,000/- per month on an average. But, when he wants to perform the Sraddha of his parents, he offers only twenty five paise as 'dakshina' to the Brahmins. This attitude should change.

Question : A reader of Nrisimha Priya narrated one incident to me. A Dhartha Upanayanam was arranged by an association. The organisers invited the Purohits who came from another

function to attend the Upanayanam also. When they were given a reasonable amount as dakshina, the Purohits demanded amount for conveyance which they got already from another organisation. When it was denied, they became angry and shouted. Such a behaviour on the part of Purohits who are expected to have a simple living, is resented by the public. What is your opinion about this?

Answer : I will not appreciate them for such behaviour. If what you have stated is correct, it should be condemned. But, you can't generalise and say on the basis of this isolated incident that the community of Purohits as such is materialistic. We should understand and appreciate their needs with sympathy.

Question : Some of our people are interested in learning certain essential things about our religion. Why not your ashram conduct a sort of a course for a fortnight or a month for this purpose? A person who is in service will be eligible for some leave or the other during his career. He can go over to your ashram and participate in the course. This will also help to reduce the pressure on purohits.

Answer : It is an ideal proposal. As it is, people who are in service are coming here on short-term leave and learning certain basic things of life. We will certainly consider the proposal.

Question : Our youngsters are not believing in Samasrayanam. They know nothing about our Sampradayam. We are concentrating more on petty quarrels. The younger generation feels that they are being ill-treated by the Swamijies. What is your opinion about this phenomenon?

Answer : Our ashram is strictly following the procedure prescribed for doing Samasrayanam. It is an essential Samskara. But, certain procedure has to be followed for this. We are not driving them away. I speak to them with utmost cordia-

lity, and convince them about this Samskara. They are understanding me well. We should have taught the youngsters more about our religion and culture. There is no point in leaving them in wilderness. We must treat them with sympathy and understanding. It is through them that our culture can be preserved.

Why should they be afraid of coming to us? We are just telling them that they should treat human beings as human beings. They should not insult others by their behaviour. They should not cause any harm to others. Unfortunately, people have become so materialistic that there is no relationship between parents and their children. Parents have forgotten to perform their duties in educating their children about our culture. In such a situation, there is no alternative, except for people like us to tell what is good and what is not. We have to tell them frankly about those things. They should not misunderstand us.

Question : Any message to our Priya readers?

Answer : I have gone through your journal. We must serve the people through journals of this nature. Convey my blessings to the readers of Sri Nrisimha Priya. (Concluded)

Sri Lakshmi Narasimha Swamy Kalyana Mandapam

Previous collections Rs. 5,008-00

Smt. Cherukupalli Yasoda (late) C/o. Sri Ch. Narasimha Charia, Nehru Nagar (West) Secunderabad. Rs. 4,000-00.

Sasvata Kainkaryaparas

(Rs. 1000/-)

1. Smt. Cherukupalli Yasoda (late) C/o. Sri Ch. Narasimha Charia, Nehru Nagar, Secunderabad.

2. Sri Kodambakkam Narasimhacharyulu (late) C/o. Sri Ch. Narasimha Charia, Nehru Nagar, Secunderabad.

With best compliments from :

I. A. E. C.

A Name you should remember when you think of :

Switch Gears

Water Filtration Plants

Emergency Lights

Automobile Batteries & Accessories

Industrial Ventilation & Air Purification

Consine Capacitors

Castor Wheels

Water Treatment Plants

Submersible Pumpsets

Fuel Fired Package Boilers

Fluid Power Hydraulic Press

Fuel Injection Equipments

Registered Office : I. A. E. C. (Hyderabad) Pvt. Ltd.

'DAYALU', 1-2-695/1

00-800

Lower Tank Bund Road,

Secunderabad-500 003.

Phones : 60105-6-7 Grams : PUMPS, Secunderabad

Telex : IACE-311

(Rs. 1000.00)

Liaison Office : (tsl) 10-54-31, Nehrunagar,

Visakhapatnam-530 021

Phone : 65092 Grams : PUMPS

Sri Ahobila Mutt, Hyderabad

The Navarathri Utsavam will be celebrated at Sri Ahobila Mutt, Hyderabad from Friday the 7th October 1983 to Sunday the 16th October 1983.

DAILY PROGRAMME

1. Sri Valmiki Ramayana Parayanam 9-00 a.m. to 12 noon
 2-00 to 5-00 p. m.
2. Sri Lakshmi Sahasranama
Kumkuma Archana 8-00 to 10-00a.m.
 &
 8-00 to 8-30 p. m.
3. Dolotsavam 6-00 to 8-30 p. m.

ARJITHAM

Valmiki Ramayana Parayanam	Rs. 116/-
Dolotsavam	Rs. 100/- (per day)
Sahasranama Archana	Rs. 25/-
Lakshmi Sahasranama Archana	Rs. 5/-

Adivan Satakopa Yatheendra Maha Desikan Thirunakshathram Celebrations from 7th October to 11th October 1983.

Sri Nigamantha Maha Desikan Thirunakshathram Celebrations from 12th October to 16th October 1983.

Thirumanjanam, Veda Parayanam etc., daily Morning during the Abhigamana Aradhanam.

Last day of Navaratri and Sri Vedantha Maha Desikan Thirunakshatram : 5-30 to 11-30 a. m. on 16-10-1983

All Bhaktas are requested to participate in all the functions. Argitasevas may be booked will in advance, with the Manager at the Mutt.

SRI JAYANTI 1-9-1983

శ్రీజయంతినాడు శ్రీ అప్పోవిలమరంలో నృత్యప్రదర్శన (మధురాసగరి)

దుమారి మధురి (కృష్ణరు)

కుమారి లక్ష్మిస్వరు (గాపిక)